

Předpověď slibovala slunečnou oblohu a páteční pražský den tomu odpovídal. Zato z místa konání VIII. **AMFOLKFESTU** Pulčín na Vsetínsku už dopoledne přicházely nepříjemné zprávy o vytrvalém dešti. S nadějí, že bude líp, jsme se sunuli republikou na východ a čím jsme se nacházeli dál, tedy spíše blíží, tím bylo hůř. V Hranicích zataženo, od Valašského Meziříčí ke Vsetínu padala voda. U Lidečka to však vzalo obrat a než jsme proklíčkovali horskou silničku zářily na obloze hvězdy.

Amfolkfest je akcí sobotní a páteční večer tedy patří sejšnování. Místní hospoda praskala ve švech a hrálo se i v bývalé škole, tedy v místě samotného konání (akce sama probíhá pod širým nebem na rozlehlém pozemku ve dvoře s hezkým pódiem).

V sobotu ráno se po kopcích válela mlha, která mizela s blížícím se začátkem. Po desáté hodině začal celodenní přívál muziky vystoupením slovenské skupiny **Holdon** ve velmi okleštěné sestavě dvou kytaristů. Jejich vlastní tvorba by bez zde chybějících kláves, basy, saxofonu a zpěvačky jistě vyzněla o mnoho lépe. Písničkáři si letos na Amfolkfestu zvali na pódium posily. To platilo i pro takřka domácího

Fouse,

kterého podpořil Pind'a s baterií kytar. A písničky, klouzající od folku k blues a ještě dál, hezky plynuly z pódia. Další písničkář

Uhroš,

známý především svým působením ve skupině Jasoň poslal do hlediště několik muzikantských vizitek, které nesedly jeho domovské kapele. Jednalo se vlastně i trochu o retro vystoupení se vzpomínkou na první Amfoklfest a původní "jasoňáckou" sestavu (Uhroš, Maroš, Stano Palúch).

Dušan Trličík

je také vsetínský písničkář, ten si přivedl posilu v podobě basisty Gymplerů. Do jeho folku se slyšitelně míchaly vlivy lidové hudby. Vzdáleným hostem bylo pražské duo

Nestiháme

(dvě kytary, dva hlasy, vlastní tvorba), které se stále lepší. Zabodovali letos na pražské Portě, objevili se i na finále písničkářů Zahrady v Kuřimi a jejich výkon nenechal nikoho na pochybách proč.

Goša

ze Vsetína zabodoval u diváků především svými parodiemi na známé melodie. Objevily se v nich textařské perly vedle míst slabších. Není jednoduché "prodávat" humor. "Modrotravným" opravdovým bonbónkem bylo vystoupení

BG Strings

nejen ze Studénky. Bluegrass na jeden mikrofon, klasické skladby v klasickém podání včetně dokonalých přízvuků. Velmi příjemné vystoupení. Ostravská

Morgána

zavalila publikum hutným zvukem, podbarveným bongami. Škoda jen, že v dobře muzikantsky

zvládnutém vystoupení jsem při zavřených očích slyšel Kamelot. Tedy jeho kopii a ty bohužel obvykle lepší nebývají.

Ležérně a v leže

ze Vsetína nezůstali s razancí pozadu. Namíchali velmi chutný koktejl z prvků folku, jazzu, big beatu, rocku a jejich dechová sekce mi v hlavě zní ještě teď. Opět žánrově nezařaditelné a vydařené.

Hrachokout

z Valašského Meziříčí a okolí je na členy těleso bohaté, kterému se za poslední rok podařilo nejen vydat desku ale hlavně svůj projev doladit a srovnat. Pěkné vokály.

Maruška letos opět chyběla a tak **Jason** ze Sklenných Teplic nebyl kompletní. Slovenský folk, skutečný folk s velmi dobrými texty. Snad se tedy příští rok setkáme s jejich druhou deskou. Jeden z největších objevů letošní jihlavské Porty, vítěz její interpretační soutěže

Kajkery

z Frýdku-Místku proti předchozímu vystoupení značně přitvrdili. Opět nezařaditelné, ale nejbližší folk-rocku, ovšem nikoliv samoúčelnému, ale plně vystihujícímu a podporujícímu zajímavé texty. Kapela, která se nikam příliš sama netlačí a přitom její kvality o hodně přesahují jiná uskupení, o co muzikantsky slabší, o to dravější. Vsetínské duo

Žamboši

prožilo úspěšný rok. Svě umění (už vloni tu velmi zaujali) dokázali proměnit v zasloužené vítězství a tedy získat Krtku na Zahradě v kategorii písničkářů a dvojic. Autorsky silné Honzovy písničky, podpořené velmi dobrou kytarou, příjemný zpěv. Vtipné a přitom nepodbízivé. A diváci, zřetelně "nepoučení" proběhlou intelektuálskou internetovou debatou právě o podbízivosti a prvoplánovitosti a dalších jiných nepěkných vlastnostech "žamboších" textů, byli nadšeni a spokojeni.

Douda band

z Ostravy patří také ke kapelám, které se s časem posunuly v projevu dál. Vlastní tvorba, vyvážený doprovod a podání řadí skupinu k folkové špičce.

Po delší pauze, nutné na přestavbu pódia, přišlo snad nejvíce očekávané vystoupení. Ivo Viktorín, Karel Markytán, Blanka Táborská - značka nezpochybnitelné kvality, v současnosti podpořená další trojicí zdatných muzikantů (basa, kytara, bicí) - **AG Flek**. Naplňuje-li někdo u nás beze zbytku pojem folk, je to právě toto uskupení. Jejich první desky, v reedici pak nazvaná "Blázni umírají nadvakrát" je jedním z největších počinů tohoto žánru u nás, stejně tak písnička "Carpe diem" - taková skladba se narodí jednou za život. A radujme se, že nakonec přežila i ránu osudu v podobě jednoho jinak dobrého muzikanta. Kapela z pódia vyslala všem přítomným lekci, jak na to a většina předešlých účinkujících naslouchala s otevřenými ušima. Někteří pak po rozhovoru a podání rukou s "hvězdnou trojicí" uvažovali, že se nejspíš nebudou mýt, ale jak znám ženské tak to Honzovi Stáňa asi neschválí?

Skvelý festival na konci sveta

Napsal uživatel Belmondo
Pondělí, 04 Srpen 2003 03:00

To ovšem nebyl konec. Tradicí Amfolkfestu je do ranních hodin jásat a tancovat na country bálu. Letošní rok nebyl výjimkou. O hudbu se řemeslně zdatně postarali **Jižané** a o tanec všichni.

Amfolkfest má své zvláštní místo v řádce letních muzikantských akcí pod širým nebem. Každý rozumně a racionálně uvažující člověk, znalý hudebních poměrů, by vám po vysvětlení, že chcete uspořádat festiválek v malé dědině v horách na konci světa (silnice tu opravdu končí), snesl tisíc pádných argumentů o tom, že se jedná o nereálné šílenství. Ovšem ty každoroční přibližně čtyři stovky diváků a patnáctka interpretů proměňují právě ono "šílenství" v úžasnou akci. A tím se nemůže pochlubit řada jiných festivalů navenek vystupujících velmi okázale. Nedělám to vůbec, abych se zmiňoval o sponzorech. Jenže v tomto případě se jejich příspěvky proměňují přímo v opakující se diváckou spokojenost aniž by jejich sponzoring musel samotnou akci jakkoliv narušit. A parta organizátorů včele s Evou (Rudolfem) Endy Sobkovou a Petrem Drobkem Pajzákem by lehce svými výkony strčila do kapsy i týmy s daleko větším sebevědomím. I to je jeden z důvodů, proč se sem diváci každoročně těší a vracejí.

Ještě jednu malou poznámku k Pulčinám si neodpustím. Je s podivem kolik muzikantů je s nimi a jejím okolím spjato. Třeba Wabi Daněk sem jezdíval horolézti, Jarda Samson Lenk i Jirka Budvárek Lenk tímhle krajem prošli (a nejen to), letos jste v hospodě zase třeba mohli zahlédnout na vandru zde pobývajícího Číru z Falešné karty...

Že to zní to trochu jako z pohádky?

A nevěříte?

Přijed'te zase za rok a troufnu si už dnes tvrdit, že litovat nebudete.

Podeváté v Pulčíně za Vsetínem Amfolkfest vypukne v sobotu 24.7.2004.